

Σύντομο σχόλιο με αφορμή την απόφαση της Συνδιάσκεψης του ΕΕΚ

Γράφει ο **Μάριος Νικολάου**

Με την πρόσφατη απόφαση της έκτακτης συνδιάσκεψής τους, οι σύντροφοι του ΕΕΚ απέρριψαν ομόφωνα την πρόταση πολιτικής συνεργασίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ισχυρίζομαι εξ αρχής –κάπως προκλητικά- ότι η απόφαση αυτή «βγάζει φλας αριστερά για να στρίψει δεξιά».

Εξηγούμαι: Ενώ με την εκλογική του κάθοδο το ΕΕΚ εμφανίζεται να κρατάει «στάση αρχών» και «ιδεολογικής καθαρότητας», εντούτοις τα πολιτικά στοιχεία που συνοδεύουν την αρνητική αυτή απόφαση «μπάζουν» από δεξιά, κι αυτό για τρεις λόγους:

α) Η θέση που παίρνει για την στάση απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ είναι στάση ξεκάθαρα **διορθωτική** και όχι στάση **αντιπαράθεσης**. Ας δούμε χαρακτηριστικά την ακόλουθη παράγραφο:

Καλούμε τις δυνάμεις μέσα στην εργατική τάξη, τη νεολαία, τη διανόηση που στηρίζουν ή επενδύουν τις ελπίδες τους στον ΣΥΡΙΖΑ να απαιτήσουν από την ηγεσία του(!) να έρθει σε ρήξη με την αστική τάξη, το πολιτικό της προσωπικό, όλους τους καιροσκόπους και μνηστήρες της εξουσίας. Να έρθει σε ρήξη με την πολιτική αποδοχής της “συνέχειας του Κράτους” και των συμφωνιών του με τον ιμπεριαλισμό, την αντιλαϊκή πολιτική προσαρμογής στον χρεοκοπημένο καπιταλισμό, την ΕΕ, το ΔΝΤ και το ΝΑΤΟ(!).

Έτσι, ενώ η γραμμή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ διέπεται από την εκτίμηση ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει “διαβεί τον Ρουβίκωνα” και η συστημική του ένταξη είναι κατασταλαγμένη, από αυτό δε, βγάζει το συμπέρασμα ότι η μάχη πρέπει να δοθεί ενάντια στην πολιτική τους για την επιβολή κατακτήσεων και ρηγμάτων, το ΕΕΚ καλεί τις μάζες να πιέσουν την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να αλλάξει γραμμή!

β) Συνεπές με τα παραπάνω είναι το γεγονός ότι το ΕΕΚ έχει **πολιτική “ενιαίου μέτωπου” με τον ΣΥΡΙΖΑ γενικά**, ενάντια στην αντίδραση και τον ιμπεριαλισμό (και με την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή!)
Ας δούμε την παράγραφο:

Ένα ισχυρό Ενιαίο Μέτωπο όλων των εργατικών και λαϊκών οργανώσεων, κινήσεων, συλλογικοτήτων, όλων των εστιών αντίστασης στην κρίση που υπάρχουν ή πρέπει να δημιουργηθούν και να αναπτυχθούν παραπέρα, όλου του λαού της Αριστεράς και του ανατρεπτικού κινήματος -από το ΚΚΕ, τον ΣΥΡΙΖΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως το ΕΕΚ, τις άλλες αριστερές οργανώσεις, τους αναρχικούς και τον αντιεξουσιαστικό χώρο- για να συντριβεί η αντίδραση, η ιμπεριαλιστική επικυριαρχία, το αστυνομικό κράτος και το φασιστικό παρακράτος, η κοινωνική σκλαβιά, για να ανοίξει ο δρόμος της καθολικής ανθρώπινης χειραφέτησης που για το ΕΕΚ δεν είναι άλλη από τον πανανθρώπινο ελευθεριακό κομμουνισμό.

Στην παραπάνω παράγραφο δεν υπάρχει κάλεσμα ενάντια στην “πολιτική της διαχείρισης του καπιταλισμού εντός ευρωζώνης/ΕΕ”. Η διαχωριστική γραμμή είναι “αντίδραση, ιμπεριαλισμός κλπ” από την μια, “αριστερές οργανώσεις κλπ” από την άλλη. Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι λοιπόν ένας ασυνεπής σύμμαχος, στο στρατόπεδό μας πάντως.

Σε αντίθεση με τα παραπάνω η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί σε «αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής» με τις μαχόμενες δυνάμεις της αριστεράς, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ.

γ) Κι αφού καλούμε τον λαό να παλέψει ώστε να αλλάξει προσανατολισμό ο Τσίπρας και για αυτό επιδιώκουμε ενιαίο μέτωπο μαζί του, συνακόλουθα έρχεται και η αντίθεση στην πρόταση πολιτικής συνεργασίας.

Το ενδιαφέρον είναι το γιατί. Δεν πρόκειται για “κευνσιανές αυταπάτες”, “ρεφορμισμό” κλπ. Το μέτωπο του ΕΕΚ είναι στον “οικονομικό εθνικισμό”, δηλαδή στην αποδέσμευση από ευρωζώνη/ΕΕ.

Ας δούμε και πάλι:

Το ΕΕΚ λέει απερίφραστα: κανένας συμβιβασμός με τον ολέθριο οικονομικό

εθνικισμό έστω και με “αριστερό” πρόσημο. Η σωτηρία του λαού απαιτεί μια κοινωνική επανάσταση. Η επαναστατική πάλη μπορεί να αρχίσει στην Ελλάδα ή σε κάποια άλλη χώρα αλλά η νίκη της δεν μπορεί να ολοκληρωθεί παρά σε διεθνή κλίμακα, με τη συνένωση όλων των κοινωνικών ανατρεπτικών αγώνων για την σοσιαλιστική ενοποίηση της περιοχής μας και της Ευρώπης πάνω στα ερείπια της ιμπεριαλιστικής ΕΕ.

Έτσι ξαναγυρνάμε στην κοσμοπολίτικη αντίληψη που θεωρεί την **αποδέσμευση από ευρωζώνη/ΕΕ οικονομικό εθνικισμό** και αντιπαρέρχεται το πρόβλημα της **ρήξης - εξόδου τώρα** δια των **«Ενωμένων Σοσιαλιστικών Πολιτειών της Ευρώπης»**, όπως αντίστοιχα το ΚΚΕ δια της **λαϊκής εξουσίας!**

Ό,τι λάμπει λοιπόν, δεν είναι απαραίτητα (αριστερός) χρυσός...

Αυτά, για την «αριστερή» κριτική του ΕΕΚ!